

शुक्लवसमिक्तुशेदशकालादिकं यज्ञोपगं यज्ञोपयोगि ॥११॥ सिद्धिर्योगपरिपाकः तदर्पणीतस्य त्वत्स्वरूपप्रापिका ॥१२॥ १३॥ कृतिः क्रिया विकारस्तत्फलप्रतौहर्षादिः प्रणयस्तदभावाः प्रधीयतेस्मिन्सर्वमिति प्रधानं वासनानीजं ज्ञानं तदेवाव्ययं मनसो योनिश्च अन्तमयः सौम्यमनइति श्रुतेरन्तस्यापि मनो योनिस्ते उपहं भक्तत्वात्मा त्रेण ननु मुख्यमिति वक्तुं परमेतियोनि वि शेषणं प्रभावे श्वर्यं शाश्वतः अकर्मजः ॥१४॥ हिरण्मयः चित्तोत्तीरूपः गण्येने संख्यायतइति गणास्तत्त्वानि अथ क्तादीनि तेषामादिः जीविताश्रयः न दीप्तमुद्रवजीवस्य प्राणस्थानं ॥१५॥ महा

देदाश्वयज्ञाः सोमश्वदक्षिणापावकोहविः ॥ यज्ञोपगं चयत्किं चिद्गवोस्तदसंशयं ॥११॥ इष्टं दत्तमधीतं च व्रतानि नियमाश्च ये ॥ हीः कीर्तिः श्रीर्द्धिः तिस्तुष्टिः सिद्धिश्चैव तदर्पणी ॥१२॥ कामः क्रोधो भयं लोभो मदः स्तंभो मत्सरः ॥ आधयो व्याधयश्चैव भगवंस्तनवस्तव ॥१३॥ कृतिर्विकारः प्रणयः प्रधानं बीजमय्ययं ॥ मनसः परमायोनिः प्रभावश्चापि शाश्वतः ॥१४॥ अव्यक्तः पावनो चित्तः सहस्रांशुर्हिरण्मयः ॥ आदिर्गणानां सर्वेषां भवान्वे जीविताश्रयः महानात्ममतिर्ब्रह्मा विश्वः शंभुः स्वयं भवः ॥ बुद्धिः प्रज्ञोपलब्धिश्च संवित्स्यातिर्धृतिस्मृतिः ॥१६॥ पर्यायवान्वे क्ता देर्महानात्मा विभाव्यते ॥ त्वांबुध्वा ब्राह्मणो वेदात्ममोहं विनियच्छति ॥१७॥ हृदयं सर्वभूतानां संच ज्ञस्त्वमृषिस्ततः ॥ सर्वतः पाणिपादस्त्वं सर्वतो दक्षिणो मुखः ॥१८॥ सर्वतः श्रुतिर्मां ह्रोके सर्वमावृत्य तिष्ठसि ॥ फलं त्वमसिति ग्रांशो निर्मेषादिषु कर्मसु ॥१९॥ त्वैवै प्रभार्चिः पुरुषः सर्वस्य हृदिसंश्रितः ॥ अणिमामहिमा प्राप्तिरीशानो ज्योतिरव्ययः ॥२०॥ त्वयि बुद्धिर्मतिर्लोकः प्रपन्नाः संश्रिताश्च ये ॥ ध्यानिनो नित्ययोगाश्च सत्यसत्ताजितेन्द्रिय ॥२१॥ यस्त्वांध्रं वेदयते तगुहाशयं प्रभं पुराणं पुरुषं च विग्रहं ॥ हिरण्मयं बुद्धिमान् बुद्धिमतीत्यतिष्ठति ॥२२॥

निनिमह दौघैश्च नुर्दशाभिः पर्यायवादेः वेदेमहाना

त्मा भवानेव विभाव्यते विचार्यते वेदार्थे विद्भिः एतैः वादे स्त्वां वेदाद्ब्रह्मोहं संसारमूलं अज्ञानं नियच्छति नितरां नाशयति ॥१६॥ १७॥ हृदयं हृदयस्थः क्षेत्रं महाधृतादिधृत्यं नंतस्तत्प्रकाशकः क्रुधिभिर्मित्रैः स्तुतः स्तुतिमेवाह सर्वत इति ॥१८॥ तिग्रांशोः कर्मसु फलं स्वर्गस्त्वं च त्वमसि ॥१९॥ तिग्रांशोः प्रभार्चिश्च अणिमालं ध्येसन्नात्रं महिमात्रिविधपरिच्छेदशून्यं सत्तामात्रं अत्र प्रकृत्यर्थो दुर्लक्ष्यत्वादिः प्रत्ययार्थः सत्तेति विवेकः ॥२०॥ सत्यसत्ताः सत्यसंकल्पाः ॥२१॥ यइति वेदयते ज्ञानातिज्ञात्वा शिष्यान् ज्ञापयतीति वा विग्रहं विज्ञाष्टानुभव रूपं निष्कलज्ञपिमात्रमित्यर्थः ॥२२॥